

РЕШЕНИЕ

№ 456

гр. София, 22.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. П-Б СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Димитър К. Демирев
Мария В. Атанасова

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20251100513320 по описа за 2025 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №13320/2025 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на В. Р. Г., ЕГН ***** от гр.**** срещу решение №18023 от 08.10.2025 г постановено по гр.д. №12181/2025 г на СРС, 60 състав ; с което са **отхвърлени исквете на въззивника** с правно основание чл.344 ал.1 т.1 и т.2 КТ срещу Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина Н. И. Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786 от гр.София за признаване на дисциплинарното уволнение със заповед №РД-36-2 от 05.02.2025 г на изпълнителния директор за незаконно и за неговата отмяна; и за възстановяване на предишната работа на длъжност „медицинска сестра“ в Мултипрофилно спешно отделение на дружеството . Решението на СРС се обжалва и в частта за разноските .

Въззивникът излага доводи за недопустимост и неправилност на решението на СРС . Първоинстанционният съд игнорира доказателствата по делото , според които има несъответствие в датите на твърдените дисциплинарни нарушения . Деяния на други дати са неотносими , а СРС има объркано тълкуване на цялата фактическа обстановка като приема , че няма дисциплинарни нарушения , но отхвърля иска . При липса на качества въззивникът не би могъл да работи в болничния сектор още от 1999 г .

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба и изразява съгласие с мотивите на СРС . Като умишлено не е извършила ЕКГ изследване ищцата е създала риск за живота и здравето на пациент на болницата . Ищцата е извършила

идентични нарушения и преди , за което е била наказана със „забележка“ и „предупреждение за уволнение“ . Ищцата влизала в конфликти с колеги , поради което е била насочена към психолог и преместена в друго структурно звено на болницата . СРС правилно е отчел тежестта на дисциплинарното нарушение , както и че е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание-уволнение .

Въззивната жалба е допустима. В последното си о.с.з СРС е обявил , че ще се произнесе с решение на 08.10.2025 г . Този срок е спазен и въззивната жалба е подадена в срок на 21.10.2025 г .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС . Въззивната жалба съдържа надлежно искане за отмяна на първоинстанционното решение , както и изрични доводи в тази насока , по които настоящият съд дължи произнасяне .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото , въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

В мотивите на СРС , към които настоящият съд препраща на основание чл.272 ГПК , подробно е възпроизведена фактическата обстановка на обжалваното уволнение. Във връзка с чл.269 ГПК и твърдяната неправилност на решението на СРС ; настоящият съд е е ограничен само до изложените във въззивната жалба изрични доводи за неправилност , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС . За нищожност и за недопустимост на решението на СРС се извършва служебна проверка , като факти и основания за тези най-тежки пороци в случая не се установяват.

От фактическа страна по делото е установено следното .

Не се спори по делото, поради което е отделено за ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че през процесния период между страните съществувало валидно трудово правоотношение, по силата на което **ищцата заемала длъжността „медицинска сестра“ в Мултипрофилно спешно отделение при ответника** . Посоченото обстоятелство се потвърждава от трудов договор № 5198 от 01.10.2004 г. и от допълнителни споразумения към него.

Видно от представена по делото длъжностна характеристика за длъжността „медицинска сестра“ в Мултипрофилно спешно отделение на ответното дружество, **основните трудови задължения на ищцата включвали:** да спазва работния график и установените изисквания за работа в отделението и лечебното заведение (т. 1.1); да изпълнява назначенията на дежурния лекар – повикване на консултанти, ЕКГ, санпропуск и др. (т. 1.11); да упражнява своята професия в съответствие с Кодекса за професионална етика и своите компетенции (т. 1.25). Медицинската сестра е административно подчинена на изпълнителния директор, главна медицинска сестра, началник отделение и старша медицинска сестра, а в лечебно-диагностичния процес – на началник отделение, шеф екип, дежурен лекар и старша медицинска сестра (т. 1.1 и т. 1.2 от раздел IV „Подчиненост, организационни връзки и взаимоотношения). Съгласно т. 2 от раздел X „Други изисквания“ в ежедневната си дейност

медицинската сестра трябвало да спазва морално-етичните норми на поведение спрямо колеги и външни лица. Видно от отбелязване в длъжностната характеристика, същата била утвърдена от изпълнителния директор на ответното дружество на 01.12.2023 г. и връчена на ищцата.

Със заповед № РД-36-19 от 03.09.2024 г. на ищцата било наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за следното нарушение на трудовата дисциплина: на 18.06.2024 г. около 20,30 ч., по време на нощното си дежурство в ЕКГ-кабинета В. Г. получила обаждане от служител на Отделението по гастроентерология за извършване на електрокардиограма на лежащо болен в отделението. На ищцата било обяснено, че медицинският апарат за извършване на електрокардиограми в отделението бил повреден, поради което се налагало изследването да бъде извършено от дежурен служител в ЕКГ-отделението. Независимо от това В. Г. категорично отказала да извърши ЕКГ-изследването, което възпрепятствало извиканият лекар-кардиолог да проведе назначената на пациента кардиологична консултация. Видно от отбелязване в заповедта, същата била връчена на ищцата на 05.09.2024 г. като по делото няма данни, а и твърдения наложеното дисциплинарно наказание да е било оспорено от служителя.

С доклад с рег. № РД-41-1944/04.11.2024 г. ръководителят на Мултипрофилно спешно отделение д-р Д.Д. уведомила изпълнителния директор на ответното дружество относно създадени конфликтни отношения в екипа, работещ в ЕКГ-кабинета на отделението. В тази връзка били проведени няколко срещи с персонала от този кабинет с участието на старша медицинска сестра М.Т. и психолозите на МСО, в резултат на които било **установено наличието на междуличностни конфликти, влияещи върху качеството на работния процес**, неспазване на трудовата дисциплина и поведение, несъответстващо на етичните норми и уронващо авторитета на болницата. Във връзка с тези констатации били предприети следните корекционно-превантивни мерки: ежеседмични индивидуални срещи и индивидуална работа с м. с. В. Г. с цел промяна в поведението ѝ на работното място; наблюдение върху динамиката в междуличностните отношения на медицинските специалисти от ЕКГ-кабинета. Ищцата дори била преместена в други кабинети, но порочното ѝ поведение и несправянето с трудовите ѝ задължения продължили. Поради липса на трайна промяна в поведението на В. Г. въпреки предприетите мерки, д-р Д. предложила на ръководството на ответното дружество същата да бъде освободена.

Във връзка с информацията, изложена в доклад с рег. № РД-41-1944/04.11.2024 г., със заповед № РД-26-2465/12.12.2024 г. било наредено на служител от отдел „Правен“ да извърши проверка и да изложи писмено предложението си в доклад. В тази връзка били изискани и получени обяснения от м. с. Д.Ц., ст. м. с. М.Т. и м. с.Р.Б.. И трите описали подробно случилото се на 10.10.2024 г. и поведението на В. Г..

На 09.01.2025 г. на ищцата била връчена покана № РД-41-1944/07.01.2025 г. за даване на обяснения за това, че на 10.10.2024 г. била дежурна в МСО и обслужвала пациент, когато от страна на колежката ѝ Д.Ц. било прието обаждане от 105-ти кабинет на МСО за извършване на ЕКГ-изследване. Ищцата заявила, че тя ще отиде да извърши необходимото изследване,

но впоследствие отказала да го направи, тъй като работното й време било свършило. Това наложило ЕКГ-то да бъде направено от Д.Ц. и довело до скандал между двете медицински сестри, прераснал във физическа саморазправа в кабинета на старшата медицинска сестра на МСО, където Г. оскубала Ц., а по-късно отправила заплахи към служителите в 123-ти кабинет, че ще ги „уволни“. Обясненията по описаното по-горе нарушение и други твърдени провинения следвало да бъдат предоставени от служителката в 7-дневен срок от получаване на поканата.

В рамките на дадения й срок, а именно на 16.01.2025 г. ищцата депозирала обяснения с вх. № РД-41-1944/16.01.2025 г., в които заявила, че на 10.10.2024 г. не е имало конфликт между нея и м. с. Д.Ц. и не си спомня да е получавано обаждане от 105-ти кабинет и да е посещавала кабинета на старшата медицинска сестра. Г. отрекла да е посещавала 123-ти кабинет и да е отправяла заплахи. Заявила, че изпълнява служебните си задължения според изискванията и при спазване на правилата, регламентирани в Кодекса за професионална етика.

Със процесната **заповед № РД-36-2 от 05.02.2025 г. на работодателя**, на основание чл.190, ал. 1, т.7, вр. чл. 187, ал. 1, т. 3, предл. 1 и т. 10 КТ, на ищцата било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за следните нарушения на трудовата дисциплина:

-на 10.10.2024 г. било получено обаждане от 105-ти кабинет на МСО за извършване на ЕКГ-изследване на пациент, на който предстояла операция по спешност. Ищцата информирала колежката си Д.Ц. – също медицинска сестра в МСО, че ще отиде да извърши изследването, но впоследствие отказала и си тръгнала от кабинета заедно с апаратурата. Свидетел на случилото се била м. с. Р.Б., която получила обаждане от служител от операционния блок с въпроса защо пациентът все още не е транспортиран за операцията. Б. отново позвънила до ЕКГ-кабинета с искане някой да извърши необходимото изследване, но се установило, че апаратурата е у ищцата. М. с. Б. потърсила В. Г. с оглед спешната необходимост от апаратурата и състоянието на пациента и я видяла да провежда личен разговор в коридора на МСО.

-това забавило извършването на ЕКГ-изследването, което било направено от Д.Ц., и довело до скандал между двете медицински сестри, прераснал във физическа саморазправа в кабинета на старшата медицинска сестра на МСО, където Г. нарушила физическата неприкосновеност на Ц. като я оскубала. При тези данни работодателят приел, че В. Г. създала риск за здравето на пациента и последващото му лечение, затруднения в работния процес на служителите от МСО и конфликтна ситуация между медицинските сестри, които били на смяна – нарушения на трудовата дисциплина съгласно чл. 187, ал. 1, т. 3, предл. 1 и т. 10 КТ.

След съобразяване на тежестта на описаното нарушение, обстоятелствата, при които било извършено същото, и поведението на служителя, както и на обстоятелството, че със заповед № РД-36-19 от 03.09.2024 г. на ищцата било наложено предходно дисциплинарно наказание – „предупреждение за уволнение“, работодателят й наложил дисциплинарно наказание „уволнение“.

Със заповед № 41 от 07.02.2025 г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, считано от 07.02.2025 г. Видно от отбелязване в двете заповеди, **същите били връчени лично на В. Г. на 07.02.2025 г.**

С Постановление от 16.01.2025 г. по пр. пр. № 31/2025 г. по описа на СРП прокурор Р. отказала да образува досъдебно производство и прекратила преписката, образувана по заявление на ищцата В. Г., за това, че на 15.09.2024 г., докато била нощна смяна в „УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, след словесно пререкание с нейна колежка – медицинската сестра Д.Ц., последната ѝ посегнала, стиснала я за шията, бутнала я в стената и я блъснала в гърдите.

По делото са допуснати и събрани гласни доказателствени средства. По искане на ответника са разпитани свидетелите Д.П. Ц. – медицинска сестра в ЕКГ-кабинета на МСО, и М.П.Т. – старша медицинска сестра в МСО. От думите и на двете свидетелки се установява, че много от служителите на болницата, които работели с В. Г., имали обтегнати отношения или конфликтни ситуации с нея през годините.

За конкретния случай през месец октомври 2024 г. свидетелката Д.Ц. си спомня, че в ЕКГ-кабинета получили обаждане от хирургичния кабинет за извършване на кардиограма. Тъй като до края на смяната на ищцата оставали десетина минути, тя заявила, че ще направи изследването. Взела апаратурата и излязла. След малко обаче отново позвънили от хирургичния кабинет и повикали свидетелката да направи кардиограма, тъй като ищцата направила една, но отказала да извърши второ изследване поради приключване на работното ѝ време. Ц. видяла Г. в коридора, взела апарата от нея и отишла да направи поисканото изследване. На връщане двете отново се засекли в коридора и между тях избухнала разправия. Свидетелката отишла при старшата сестра и тъкмо започнала да ѝ разказва за случилото се, когато в стаята влязла ищцата. Двете отново влезли във вербален спор, прераснал във физическа саморазправа – Г. хванала Ц. за косата, а последната я хванала за шията. Свидетелката Т. се намесила незабавно и ги разделила.

Според св.М.Т. вина за случилото се имали и двете медицински сестри – Ц. била по-конфликтна, а Г. пък дразнела хората с поведението си. Според свидетелката подобни ситуации можело да бъдат повлияни от натоварването в работата, но зависели и от темперамента на хората, които участвали в тях. Същата е категорична, че било важно и редно ЕКГ-изследването да бъде извършено по най-бързия начин, за да може пациентът да бъде подготвен за операция. Всяко забавяне възпрепятствало работата на съответното отделение.

Според СРС показанията на двете свидетелки като обективни, последователни, подробни и логични. Обстоятелството, че Д.Ц. и М.Т. и към настоящия момент са служители на ответното дружество, не е основание само по себе си за дискредитиране на техните показания. Думите на свидетелките, освен че се допълват взаимно, напълно кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

От правна страна СРС е приел, че единственото възражение, наведено в исковата молба,

касае верността на изложените в уволнителната заповед факти и обстоятелства **относно датата, на която са се случили процесните събития, и техния характер**. В тази връзка се твърди, че процесната конфликтна ситуация в действителност възникнала на 16.09.2024 г. и била едностранчиво представена от работодателя. Касаело се за един случай, а не за „множественост“ на дисциплинарни нарушения, при който Г. била малтретирана от своята колежка.

Според СРС по отношение на твърдяната в уволнителната заповед физическа саморазправа от страна на ищцата със свидетелката Д.Ц. действително подходът на работодателя е бил едностранчив. От събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства се установи, че Ц. не е стояла пасивно и безучастно, а е хванала Г. за шията, докато двете не били разделени от старшата медицинска сестра – свидетелката М.Т. Посоченото обстоятелство не се отрича и от самата участничка в тези събития – Д.Ц.. В човешките взаимоотношения винаги има поне две гледни точки. В своите показания свидетелката М.Т., като напълно обективен и равно отдалечен и от двете си подчинени служителки наблюдател, също сподели, че вина за случилото се имали и двете медицински сестри – Ц. била по-конфликтна, Г. пък дразнела хората с поведението си.

Според СРС безспорно е установено от събраните доказателства, че ищцата имала трудности да комуникира със своите колеги и да работи ползотворно в екип. Но това по-скоро сочи на липса на качества за изпълнение на възложената работа, отколкото на дисциплинарно нарушение. Още повече че конкретните трудови задължения, за които се твърди от страна на работодателя, че са били нарушени с тези нейни действия, не бяха установени по делото, доколкото цитираният в уволнителната заповед Етичен кодекс на служителите в „УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД така и не е приобщен към доказателствения материал.

Според СРС е налице второто твърдяно дисциплинарно нарушение – отказ на ищцата да извърши назначено ЕКГ-изследване на пациент на МСО, на който предстояла операция по спешност. Това нарушение е установено по безспорен начин от събраните по делото доказателства. Нарушението е извършено от ищцата виновно - Г. отишла в хирургичния кабинет, направила е електрокардиограма на единия пациент, но отказала да извърши второто изследване, защото работното ѝ време било приключило. Ако е считала, че това е непреодолима пречка да направи и другата кардиограма и последната би я забавила много, то е следвало въобще да не поема задачата и да остави колежката си Д.Ц. да свърши тази работа. Още повече че след като Ц. се е върнала от хирургичния кабинет, ищцата все още е била на работа.

Според СРС въпросното дисциплинарно нарушение е тежко. Същото засяга основно трудово задължение на всяка медицинска сестра в МСО, включително на ищцата, а именно да изпълнява назначенията на дежурния лекар – повикване на консултанти, ЕКГ, санпропуск и др. (т. 1.11 от длъжностната ѝ характеристика). В случая се касаело за пациент, на който предстояла операция по спешност. Всяко забавяне при извършването на необходимите изследвания създавало риск за здравето на пациента и успешния изход на лечението му.

Неизпълнението на това трудово задължение забавяло и затруднявало работата и на другите отделения, които зависели от тези изследвания. Спецификата в работата на отделението и на цялото лечебно заведение, където е работила ищцата, изключват възможността подчинените служители да преценяват дали и кога да изпълнят назначенията на съответния лекар.

Подобен своеволен отказ за извършване на назначено изследване на спешен пациент е поведение, несъвместимо с добросъвестното изпълнение на задълженията по трудовото правоотношение.

Според СРС неизпълнението на това основно за ищцата трудово задължение само по себе си представлява тежко нарушение на трудовата дисциплина. Този извод се потвърждава и от субективното отношение на ищцата към това неизпълнение и от цялостното ѝ отношение при полагането на труд в ответното дружество. Само няколко месеца по-рано, със заповед №РД-36-19 от 03.09.2024 г. на В. Г. било наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за неизпълнение на същото задължение, което не е било заличено по смисъла на чл. 197 КТ. Промяна в отношението ѝ към сериозността и отговорността на възложените ѝ трудови задължения не се установи по делото. След като отказала да извърши втората електрокардиограма, ищцата не върнала незабавно апаратурата, а трябвало да бъде търсена от другите медицински сестри, докато провеждала в коридора лични разговори по телефона си.

Според СРС като се отчетат всички тези обстоятелства – сериозните последици, които подобно дисциплинарно нарушение би могло да има за работодателя (а и за пациентите на лечебното заведение), неблагоприятното отражение на допускането му по отношение на останалите служители от ЕКГ-кабинета и МСО, в който работила ищцата, както и липсата на сериозно и критично отношение на последната към собствената ѝ простъпка, се налага изводът за съответствие на наложеното най-тежко дисциплинарно наказание с тежестта на извършеното нарушение. Преценката на работодателя е правилна.

Според СРС ответникът – работодател е доказал, че законно е упражнил правото си на уволнение, доколкото ищцата е извършила виновно тежко нарушение на трудовата дисциплина, за което правилно ѝ е било наложено най-тежкото дисциплинарно наказание с мотивирана и обоснована заповед при спазване на сроковете по чл. 194, ал. 1 КТ и след изпълнение на процедурата по чл. 193, ал. 1 КТ. Този краен извод води до неоснователност на предявените иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ.

Решението на СРС е правилно, водещите му мотиви се споделят и от настоящия съд, при следните уточнения и мотиви по изричните доводи на въззивника във въззивната жалба.

Липсва твърдяното от въззивника несъответствие в датите на твърдените дисциплинарни нарушения. Видно от показанията на св. М. Т. установените от нея дисциплинарни нарушения са извършени през месец октомври 2024 г. С оглед на факта, че разпитът на свидетеля е извършен в о.с.з на 24.09.2025 г не може да се иска от свидетеля да посочи точна дата на инцидента. По-скоро посочване на такава точна дата би поставило под съмнение свидетелските показания като заучени за целите на процеса и пристрастни. Доколкото показанията на св. Т. до голяма степен съвпадат с показанията на св. Ц., трябва да

се счита , че ответникът е доказал по безспорен начин самото извършване на процесните дисциплинарни нарушения .

Според настоящия съд въззивникът прави опит да се „позове“ на наличието на множество еднотипни или сходни предходни дисциплинарни нарушения и именно по тази причина постоянно акцентира върху разминавания в датите на същите , каквото всъщност не е налице . Ищцата е наказана с дисциплинарно уволнение заради нарушенията на 10.10.2024 г , а не заради предходни нарушения.

Правилно както работодателят , така и СРС са отчетли , че ищцата вече е била наказвана с дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за предходно нарушение , но въпреки това не е променила поведението си и е продължила да влиза в конфликтни ситуации със свои колеги и да не изпълнява точно и коректно трудовите си задължения .

Що се отнася до поведението на ищцата при т.нар.„скубане и душене“ със св.Д.Ц. , не могат да се възприемат мотивите на първоинстанционния съд , че това поведение въобще не представлява доказано от ответника дисциплинарно нарушение , включително и защото ответникът не бил представил Етичен кодекс на служителите в „УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД. И по общите правила на закона , и по неписаните правила на етиката , е недопустимо поведение на ищцата , което води до конфликти с колеги , предизвиква общо неодобрение , яд и раздразнение в една специализирана болница за спешна медицина . „Скубането и душенето“ е предизвикано от неетичното поведение на ищцата и дори да се приеме , че Ц. първа е започнала „схватката“ , с това не може да отпадне напълно вината на ищцата . Трябва да се счита , че е поне частично доказано от показанията на св. М.Т. и св.Д.Ц. и това дисциплинарно нарушение , а дали и последната не е следвало да бъде наказана не е предмет на настоящото производство .

Грубото неизпълнение на служебните задължения и предизвикването на конфликти и дори бой с колеги не предполага да се изследва в случая евентуална „липса на качества“ на ищцата . Последната е в зряла възраст и би следвало да се е научила и да знае какво поведение се дължи на работното място , включително и при работа в екип с други колеги . Само за пълнота трябва да се отбележи , че - при ноторно известния факт за сериозен дефицит на служители с квалификация „медицинска сестра“ и за да спазят формално медицинските стандарти - е възможно работодателите у нас да допускат на подобни длъжности и лица без необходимите лични и професионални качества .

Налага се изводът , че като е отхвърлил исковете СРС е постановил правилно решение , което трябва да се потвърди . С оглед изхода на делото в тежест на въззивника са разносните на въззиваемата страна – 52 евро юрисконсултско възнаграждение .

Водим от горното , СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №18023 от 08.10.2025 г постановено по гр.д.№12181/2025 г на

СРС, 60 състав .

ОСЪЖДА В. Р. Г., ЕГН ***** от гр.**** да заплати на Университетска многопрофилна болница за активно лечение и спешна медицина Н. И. Пирогов“ ЕАД, ЕИК 130345786 от гр.София сумата от 52 евро разноси пред СГС .

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от 29.01.2026 г .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____